

Krigsfange, Skipper, Sørøver m.m.
Jens Christensen Kjærgaard
1780-1860

Den 18. september 1780 har Christen Madsen Tiphede og hustru Anna Cathrina Andersdatter sønnen Jens til dåben. Han blev født i Kirkeby i Husby på faderens fødegård. Tilsyneladende er han opkaldt efter Jens Eskildsen i Kjærgaard, som var død 3 år inden og han bruger altid efternavnet Kjærgaard; medens hans søskende kalder sig Tiphede. I øvrigt skulle han som ganske ung have opholdt sig i Kjærgaard i Græm i en tid.

Den 12. april 1995 konfirmeres han i Nissum Kirke som Chr. Tiphedes Søn, Jens, 14 år gammel.

Den 2 juni samme samme år kæntrer en havbåd med 10 personer ombord, der alle druknede, heriblandt Jens' storesøster Maren på 26 år. Da den rummer både mænd og kvinder kunne det tyde på, at det var en udflugt for et fiskemandskab og deres esepiger. Der 3 var fra Vedersø sogn og de resterende 7 fra Husby sogn. De første 3 fra Husby Sogn begraevs allerede d. 8. juni og herefter følger en d. 10., d. 16 og d. 21. juni. Den sidste af alle begravnes i Husby d. 18. juli.

Slaget på Reden (Naumann)

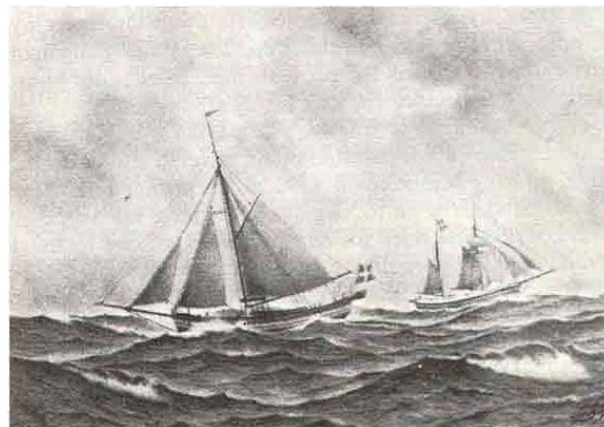
Ved folketællingen i 1801 finder vi Jens som logerende hos Øltapper Jens Aarup i Frimands Kvarter, Matr. Nr. 74. Her logerer han sammen med to andre "Matroser i Hans Majestæts tjeneste", et par arbejdskarler og en tømmersvend hos øltapperen og hans kone og datter.

Skærtorsdag d. 2. april 1802 deltog som flere andre fra hjemsoget i "Slaget på Reden", hvor to af hans sognefrænder blev meldt skudt. I 1803 udgår han fra hovedrullen som nr. 98.

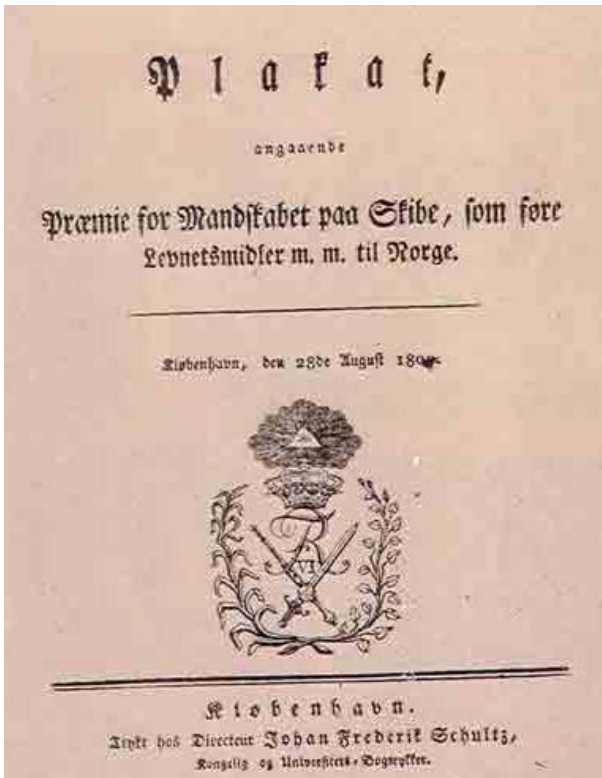
Slaget på Reden – Willemoes kommanderer (Chr. Mølsted)

Den 19 april 1808 er Jens som strandridder øjenvidne, da den norske jagt "Enigheden" jages i stranden af en svensk kutterbrig og kaper. Jens og bådens mandskab lå og dukkede sig i klitten, da fjenden bestandig skød op mod bjergene. Her kunne de så overvære, at storsejlet blev skåret ud og taget bort, topsejl, en trosse, et anker der lå på boven, ankeret der lå i havet med sit tov, en fjerding torsk og noget sukker blev røvet, inden skibet blev stukket i brand både for og agter. Jagten var på vej fra Øster Risør i Norge med en ladning bord, der skulle leveres i Varde. Detaljerne stammer fra forhøret den efterfølgende dag d. 20. juli.

En Jagt (Ukendt kunstner)

Krigsfange, Skipper, Sørøver m.m.
Jens Christensen Kjærgaard
1780-1860

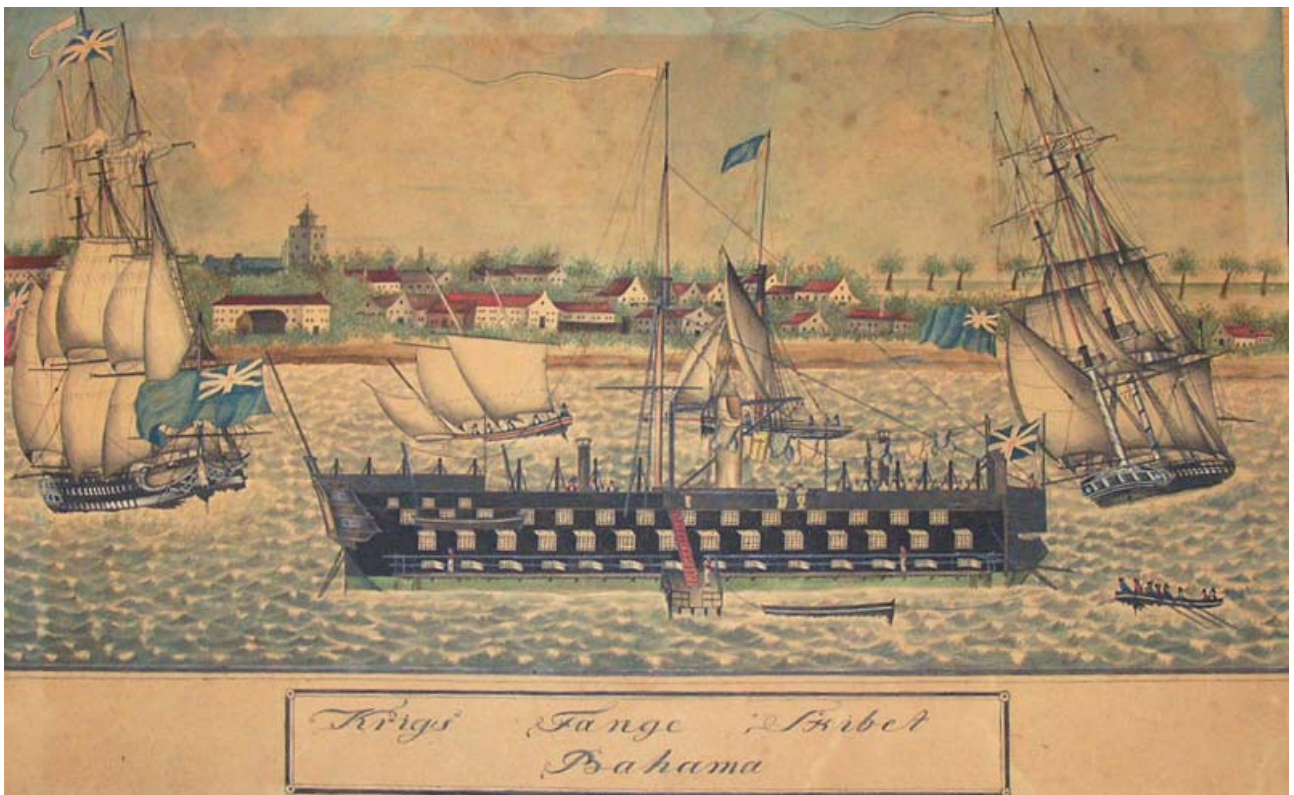

Opslag om præmie for at sejle levnedsmidler til Norge.

At Jens ikke er indkaldt, skyldes muligvis, at han sejler i Norgesfarten fra Vestkysten med korn og fedeverer. Typisk foregik udskibningen af korn fra de kongelige magasiner i Ringkøbing; men da fjendtlige skibe ofte patruljerede ved Nymindgab, var det en risikabel affære. Afskibning og landing på kysten var derfor at foretrække. Fragten til Norge var for Statens regning medens returfragt med tømmer og anden trælast typisk var for skippers regning. I 1809 blev Jens og hans last taget af engelsk krigsskib udfor Bovbjerg og efterfølgende sat i "Prisonen" i England.

Slup og Fregat (C.W. Eckergsberg 1835)

Krigsfange, Skipper, Sørøver m.m.
Jens Christensen Kjærgaard
1780-1860

Defence bugserer det havarerede Sct. George (P. Sinding)

I begyndelsen af 1812 er Jens blandt de fanger der udveksledes med de få overlevende fra strandingen af de engelske krigsskibe "Sct. George" og "Defence", ved kysten nær Thorsminde. Han fortalte senere, at det var den største dag i hans liv, da det bekendtgjordes på prisonskibet, at alle fanger fra Husby og Sdr. Nissum skulle melde sig, og hjemsendes.

Den 18. april 1812 består den 32 årige Jens Christian Kiergaard, født i Husby – Ringkøbing, skippereksamen hos Københavns Skipperlaug. Der var ikke lang tid til at forberede sig efter hjemkomsten; men Jens kan have øvet sig og evt. aflagt "eksamen" under sit fangenskab.

Året efter d. 29. Marts 1813 vies Ungkarl og Sømand Jens Christian Kiergaard i Helligånd Kirke til pigen Johanne Larsdatter, som tjener i Læderstræde nr. 32. Johanne er døbt i Slagelse Sct. Mikkel, d. 25. November 1770 som datter af Gårdmand Lars Jensen i Skousøe og Hustru Maren Larsdatter. Oeders Efterretninger 1771 har Lars Jensen opført som 48 årig gårdmand i Skousøe i sit 2det ægteskab og hans 32 årige kone i sit 1ste.

Den 8 December 1813 fødes sønnen Peter Christian og han døbes i Holmens Kirke d. 24 marts 1814, hvor det oplyses, at faderen er indrulleret matros og at forældrene opholder sig i Studiestræde 96.

Den 2. juli 1814 afsejler Jens ifølge Waterschouten som 2. styrmand med Briggen Elisa på 65 læster fra København til Island.

Brig i Storm på Atlanterhavet (Ukendt kunstner)

Tilsvarende afsejler han d. 25. Maj 1815 som 1. Styrmand på Galeasen Amalia med 16 læster fra København med kurs mod England og den 29. Juli samme år afgår skibet atter fra København med Jens som 1. Styrmand; men denne gang med kurs mod Mallaga.

På et tidspunkt herefter bosætter han sig på Husby Klit, idet han bygger på Bakkehjørnet syd for Matr. Nr. 2. Jorden købte han af fætteren og svogeren Anders Iversen men fik aldrig skøde på den. Senere hen nævnes huset som fæstehus. Jens optræder flere gange ved strandauktioner som køber af sejl og skibstilbehør, og en gang af en stor skibsbåd samt en mindre. Om disse skulle bruges til fiskeri eller fragtsejls er uvist.

Ved snapsting 1816 har han lånt 500 Rbd. N. V. af Overkrigskommisær Lassen på Aaberg, tilsyneladende i første omgang på sit glatte ansigt, da obligationen først underskrives på Aaberg d. 27. Febr. 1817, hvor hans svoger og fætter Anders Iversen underskrev som kausionist og selvskyldner, hvilket ikke var den eneste gang. I obligationen benævnes han som Jens Christian Kjærgaard af Husby, Skipper på Sluppen "Uforsagt".

I 1817 ses Jens Kjærgaard indkomme til Ringkøbing fra Bergen med en slup på 5 læster (ca. 10 tons) og angav til indførsel 9 tylvter bord (planker) og lægter af fyr indeholdende 32 kubikfod og 8 Tdr. stenkul, hvoraf tolden beregnedes til 3 Rbd. 58 skilling, det er sikkert kun en del af ladningen og resten er solgt undervejs på kysten og næppe fortoldet.

Jens Kjærgaard står i 1818 som skipper i ekstra rullen i 72,2 lægd (Husby).

Med undtagelse af Jens Kjærgaard, der i 1817 indkommer fra Bergen, ser man sjældent jydsk skippere losse på kysten, selvom det dog sker; men fra 1818 og videre frem mange nordmænd. Det er ikke let at afgøre, om de losses på kysten eller i Ringkøbing; men ofte kan man

Et register fra 1818 og 1820 over ind- og udklarerede skibe i Ringkøbing giver bl.a. følgende oplysninger [årstallet ikke

angivet; Men det må være 1818]: Johannes Olesen Christiansand – sluppen "Wilhelmine Marie" 5 læster, indkommen 1. oktober med fyrretræer, eg stenkul, egespiger og egebark, afgået 2. oktober med byg og havre. Det er denne norgesladning som Jens Kjærgaard og Peder Aanensen Lamholm er i retten om noget senere, hvor det formodes, at sluppen er forlist på rejsen fra Husby Klit til Norge.

Den 27. Juli 1818 underskrev Jens Kjærgaard, i Christiansand en købekontrakt på halvpart i sluppen "Wilhelmine Marie" drægtig 5 læster (9-10 Tons), sælgeren er skipper og handelsmand Peder Aanensen Lamholm, som borger i Christiansand, men delvis bosat på Trysnes i Søgne (Lammeholmen): En ret kendt skipper på denne egn, såvel som på Husby Kysten, hvor han ofte opholdt sig i Svolling ved sogne- og strandfoged samt skudehandler, Christen Berg den ældre.

Det fremgår af købekontrakten, at Jens Kjærgaard har præsteret en vis udbetaling, men ikke hvor stor denne er. Desuden skal han levere 46 ½ Td. korn til en værdi af 1.857 ½ Rbd. norsk Kurant, (De norske Rbd. Var i endnu lavere kurs end de danske); men dyrt var kornet i disse år. Halvdelen skulle leveres 3 Mdr. fra dato, den anden halvdel 6 Mdr. fra dato. Det allerede betalte skulle fradrages første kvantum, hvilket tyder på, at udbetalingen er sket i korn. Ved forsinket levering skulle Jens Kjærgaard erstatte eventuelt fald i kornpriserne.

Når købesummen er betalt, udsteder Peder Lamholm lovlig skøde til Jens Kjærgaard. Købekontrakten er udfærdiget i Christiansand d. 27. Juli 1818 og tinglæst i Ulfborg-Hind-Herreders ret d. 21 Oktober samme år, hvor sælgeren Peder Lamholm var til stede i retten. Da betalingen foruden udbetalingen skulle strække sig over 6 Mdr., og Jens Kjærgaard mod forventning ikke kunne

stille kaution for rettidig betaling, har Peder Lamholm sandsynligvis krævet pant i Jens Kjærgaards hus, hvad denne er indgået på. I retten fremlagdes så hans panteobligation til Anders Iversen på 880 Rbd. S.V., hvad der gjorde yderligere pantsætning værdiløs. Peder Lamholm udtog straks stævning mod Jens Kjærgaard og forlangte gjort udlæg i den del af "Wilhelmine Maries" ladning, der endnu var usolgt, og oplagt ved Jens Kjærgaard, hvilket bevilgedes, men dommeren anmodede parterne om at søge en mindelig ordning, hvortil de ikke var uvillige.

Chr. Berg d. yngre af Husby var mødt og forlangte for udlagt told af ladningen 22 Rbd. 48 Sk. r.S., hvoraf Jens Kjærgaard havde betalt det halve, resten ønskedes betalt. Dagen efter sidste retsmøde, den 28. Okt., mødte parterne igen, og begærede opsættelse til næste lørdag Kl. 3 for at opgøre deres regninger som de ikke kunne før, da de derefter håbede at komme mindelig ud af sagen, udsættelsen bevilgedes. Den 31. Okt. mødte parterne med en mindelig og ganske detaljeret afgørelse, hvilket bl.a. skyldes at sluppen synes at være forsvundet.

Som man ser, handler Peder Lamholm og Jens Kjærgaard tværs over landegrænser og retskredse uden hensyn til rigernes adskillelse. Det kneb med at få Sørlandets og Vestjyllands kystbefolkning til at indrette sig efter de nye forhold og århundreders naturgivne handelsveje, brydes hverken let eller omkostningsfrit.

Jens Kjærgaards hus og de to næstliggende gårde benyttedes til samlingssted for flere af de norske skippere og kysthandlere, der trods deres jævnlige indbyrdes stridigheder, synes af have haft et vist sammenhold. Stridighederne havde altid rod i den udstrakte, ofte årelange kredit og mangel på ordentlig regnskab.

Eksempelvis stævnes Peder Lamholm i retten på herredskontoret i Ringkøbing af Chr. Laursen Kirkeby fra Husby og en del af sagens afgørelse involverer Jens Kjærgaard, idet Chr. Laursen Kirkeby gives 1. prioritets panteret i det korn som indstævnte Lamholm til 1. April skal have af Jens Kjærgaard på Husby Klit efter forlig her ved retten af 31. f. Md. Det bemærkes til efterretning i sagen at citanten Chr. Kirkeby således er godtgjort og betalt alt hvad han hos Lamholm har haft til gode, hvori er indbefattet halvdelen af købesummen for et skib som Chr. Kirkeby i foråret 1817 solgte til Lamholm og Søren Illeborg. Dersom indstævnte ikke betaler Chr. Kirkeby næstkommende 1. April de foran bestemte 70 Rbd. N.V. må denne gøre sig betalt i det ham til sikkerhed givne rug hos Jens Kjærgaard, dog således at han modtager kornet til den her på egnen da mest gængse pris. På den anden halve af skibet tilligemed det øvrige i regningen anførte betaler indstævnte skipper Lamholm til Søren Illeborg 45 Rbd. N.V. hvormed denne regning salderes, betaling sker inden 1. April næste år, og til sikkerhed derfor får Søren Illeborg anden prioritet næst efter Chr. Kirkeby i det korn som Lamholm har tilgode hos Jens Kjærgaard, hvorved deres mellemværende er afgjort. Jens Kjærgaard som i retten var nærværende blev bekendtgjort med pantsætningen af det korn han skylder Lamholm og blev derfor betydet, ikke at udlevere kornet eller penge til Lamholm uden det godtgøres med kvitteringer at Chr. Kirkeby og Søren Illeborg er betalte. Nogle dage senere fik Lamholm endnu en sag på halsen, idet Tellef Stray krævede betaling for den tidligere omtalte dræg på Ferring Strand, som han havde lånt ud til "Wilhelmine Marie". Dræget satte han til 20 Rbd., hvoraf han krævede de 10 udbetalt, hvad der tyder på, at Stray ejede den anden halvdel af sluppen. Lamholm klarede frisag, idet han havde

solgt sin halvpart i sluppen da dræget låntes, og at han end ikke vidste at det var lånt gods, hvorpå han aflagde ed på sin forklaring, og Jens Kjærgaard og Stray ordnede sagen sig imellem.

Tellef Stray ser ud til at have opholdt sig hos Jens Kjærgaard på Husby Klit i efteråret 1818. Sammen køber de sluppen "Ane Sophie", drægtig 7 commerce læster af Agent Buch i Ringkøbing for 200 Rbd. S.h.k., dog med den fordel, at den måtte betales med salt og fjæl. Allerede efter de første to rejser til Norge, kunne de betale skibet. På den 3. rejse i efteråret 1819 løb de efter Tellef Stray's anbefaling ind til Lillesand, da han mente eller foregav, at de hos hans slægtning en købmand Ørbech kunne få trælast for bedre køb end andetsteds. I Lillesand udlossede de lasten, der bestod af nogle tønder korn, resten var smør, kød og flæsk. Jens Kjærgaard forklarede mange år efter, at han havde fuld tiltro til Tellef Stray, men dog ikke mere, end at han før udlosningen begyndte, forlangte trælasten på siden af fartøjet, og kom der da til borde 10 tylter undermåls fjæl og 10 tylter fyr træer, som han straks lod indskibe, efter udlosningen. Der gik flere uger, inden der kom mere, trods påmindelser til Stray og Ørbech om, at der måtte gøres alvor af at få sluppen ladet. I stedet for trælast fremkom købmand Ørbech nu med en obligation på 400 speciedalere som Stray, der var i besiddelse af skibets papirer, havde givet ham på skib og ladning. Jens Kjærgaard stod altså uden fartøj og last. Eneste danske der på stedet og rådvild, hvad skulle han foretage sig? Der var kun 2 veje, enten at vende hjem til Jylland, hvor de skyldte 60 Rd. Sh.k. for den til Norge bragte last, og efterlade ejendom og skib i Lillesand, eller ene mand at tage fartøjet og vove sig over søen til hjemmet. Han valgte det sidste. Efter sagnet - som han ikke selv omtaler i sin beretning - fik han en kone, som

boede på et skær uden for havneindløbet, til at sætte en tændt lampe i vinduet, som han kunne styre ud efter. En aften i December 1819 klokken 10, lagde han ud fra Lillesand ene mand ombord, for efter 3 døgn's sejlads at landløbe på Vedersø Klit omtrent ud for gården Stage.

Godt nok var han en mand i sin bedste alder 39 år gammel, men nogen rar tur på vinterdage, for ikke at tale om nætterne, har det ikke været. Læ var der ingen af på disse småskibe, og ror endsige skøder kunne ikke forlades, så han har været uden hvile i 3 døgn. En slup er et kutterrigget fartøj førende gaffelsejl, topsejl, fok og klyver, men han har nok hverken sat topsejl eller klyver, de andre to kunne også give ham nok at se til.

"Anne Sophie var på 7 læster eller 14 tons. Der var kun en rorpind eller "hjelmtre", som i uroligt vejr blev støttet af en stormtalje til hver side, da de ellers var for farlige at betjene. Efter landingen, solgte Jens Kjærgaard sin halvpart i sluppen til købmand Peder Tang i Ringkøbing. Hvordan han ordnede mellemværendet med Tellef Stray er uvist, men skibet sejlede på Norge endnu to-tre år, indtil den kæntrade udfor Christiansand i 1822, hvorved skipperen Callesen fra Fanø satte livet til da han blev ramt af lasten. På dette tidspunkt var ejeren Kbm. Tang i Ringkøbing.

Jens Kjærgaard nød i adskillige år et vist ry for sin dristige sejlads. I Sydnorge blev handlingen udskreget til sørøveri. Det er nu et spørgsmål om ikke Stray og Ørbech var ude på at frarane ham hans sidste skibspart. Nu handlede Jens Kjærgaard først. Det har nok ærgret dem, og fået dem til at fortælle hårrejsende historier om ham. Det fortælles, at det første de norske skippere spurgte om, når de mange år efter landede på Husby Kysten var: "lever den gamle Kjærgaard endnu", og når det blev bejaet, råbte de eller nogle af dem rasende "så gid Satan vil rive hans hjerte ud af hans bryst".

Den 24. Juni 1818 havde Lassen kvitteret for et Afdrag på 100 Rbd., men først den 29. September 1819 lader han obligationen fra 1817 tinglæse, og er da så forsigtig at lade det ske som forhæftelse på kautionisten og selvskyldnere Anders Iversens Gaard. De to skibshandler har tilsyneladende sat Jens Kjærgaard under økonomisk pres, thi han udsteder den 24. September 1818 en obligation til Anders Iversen på ikke mindre end 880 Rbd. Sølvs Mønt, dels som betaling for den grund han har bygget sit hus på, dels for penge, han tid efter anden har lånt af svogeren, og dels for de 400 Rbd. Navne Værdi, som Anders Iversen har kautioneret for hos Lassen på Aaberg. Pantet bestod af det lille hus liggende syd for gården, den har kun været en brøkdel af de 880 Rbd. værd, og den overgik senere til gården. I 1848 angives den som fæstehus under Matr. nr. 2. Nogle af pengene er muligvis brugt til udbetaling i den tidligere skibshandel af 27. juli.

I 1824 pressede Lassen på for at få sine penge, og lånet overførtes til Anders Iversen, ved at Lassen fik 1. prioritet i Mtk. Nr. 2 og i Jens Kjærgaards hus. Obligationen er tinglæst den 20. oktober 1824 og henstod uopsagt til 1836, til trods for at Lassen i mellemtiden var død, men enkefruen vedblev at sidde på Aaberg, og må have overtaget den. Den er kvitteret til udslettelse d. 7. juni 1837 og udslettelsen tinglæst d. 15. august 1838, samme dag som enkefru Lassen lod tinglæse en ny obligation på samme beløb, dog nu omregnet til 320 Rbd. R.S. og med gaardens nye ejer Iver Chr. Andersen som debitor. Den oprindelige obligation fra Jens Kjærgaard er dog aldrig blevet indfriet.

Den 18. Marts 1819 udstedte Jens Kjærgaard en obligation til Kbm. P. Tang Junior i Ringkøbing på 70 Rbd. S.M. Kautionist og selvskyldner var som vanlig Anders Iversen, med to ukendte vittighedsvidner Peder Nielsen og Christen Andersen og obligationen foregives udstedt på Husby Klit. Hverken Jens Kjærgaards eller Anders Iversens underskrifter synes ægte, da alt er skrevet med samme hånd som selve obligationen. Dette og de to ukendte vidner samt det, at den aldrig synes krævet betalt, til trods for, at den er tinglæst d. 30. Juni 1819, samt, at på næsten samme tid, nemlig 11. Juni samme år, udsteder skipper Jens

Kjærgaard til samme mand, Kbm. P. Tang Junior, en panteobligation på samme beløb 70 Rbd. Sølvs med pant i sin halvpart af Sluppen "Anne Sophie" drægtig 8 Commerce Læster [den er vist lige opskrevet, hvis ikke reelt ombygget], panteobligationen tinglæstes d. 17. November, og fik som anmærkning, at der ikke ved Ulfborg-Hind-Herreders ret var læst Hjemmel på den pantsatte ejendom. Det var der nu ikke noget fordægtigt ved, da den var købt ved strandingsauktion på Vedersø Klit, spørgsmålet er blot af hvem.

Jens Kjærgaard repræsenterede ofte sin svoger og fætter Anders Iversen Klit i offentlige sammenhænge, da Anders var en kæmpestærk mand der kunne få besærkerang og når dette var under optræk, lod han sig spærre inde. Således er Jens Christen Kjærgaard forlover ved trolovelserne, for henholdsvis Anders Iversens 40 årige søster Anne Marie Iversdatter, samt hans 25 årige datter Mette Marie Andersdatter, inden deres dobbeltbryllup den 24. oktober 1830. Han er begge gange anført som Skipper Kjærgaard.

I 1834 finder vi Jens og Johanne i huset på Husby Klit, hvor han står opført som fisker på 54 år og hun som hans 62 årige kone. Sønnen Peder Christian er hjemme og angives at være daglejer, ligesom at der bor en Anne Jensdatter på 22 år som også er daglejer. Endelig bor den 20 årige omgangsskolelærer Niels Pedersen [Hovnsgaard] hos dem.

Folketællingerne for 1840 og 45 mangler for sognet; men i 1840 er Skipper Kjærgaard fra Klitten forlover ved sin egen søns trolovelse inden hans bryllup d. 15. november. I marts 1841 står Skipper Kjærgaard fra Husby Klit fadder for barnet Jens, i august 1843 er husmand og Skipper Kjærgaard fadder for barnet Adser, I maj 1847 er husmand og

fisker Jens Christensen, Husby Klit fadder for barnebarnet Jensine Christiane.

I 1848 oplyses det, at huset på Klitten nu er et fæstehus under Matr. Nr. 2.

I september 1849 er husmand i Sønder Klit, fisker Jens Christensen Kjærgaard fadder for barnebarnet Ane og i September 1852 er husmand og fisker Jens Christensen Kjærgaard af Husby Klit fadder for barnebarnet Inger Marie.

Folketællingerne for 1840 og 1845 mangler for sognet; men i 1850 er de fortsat i huset på Sønderklit. Jens er nu 70 år og har erhverv som husmand, fisker, sejlmager, og vodbinder. Om Johanne oplyses det, at hun er 79 år og født i Slagelse. Endelig opholder det 9 årige barnebarn Jens Pedersen Kjærgaard sig i husstanden og står opført som plejebarn.

Ifølge skoleprotokollen for "Klitskolen" er dette dog ikke en ny situation, da den 7 årige Jens Pedersen Kjærgaard allerede i 1848 opholder sig hos bedsteforældrene på Klitten; medens forældrene er flyttet til Husby. Den 13. december 1849 er han fraværende fra skole; men er mødt næste dag. Jens var ligeledes fraværende d. 29. januar 1850, hvilket nok skyldtes stormen der var denne dag. I 1852 ankommer den 10 årige Jens fra tjeneste i Vedersø, formodentlig for at tilbringe vinteren hos bedsteforældrene. Året efter afgår han d. 14. juni til Vedersø og vender tilbage d. 21. oktober. Den sene afgang kunne tyde på at han hjælper ved forårsfiskeriet. I 1853 afgår han til Vedersø d. 27. juni og i 1854 til Fjand d. 29. maj. Samme år ankommer lillebroderen Adser fra hovedskolen i Husby d. 25. april og afgår atter d. 8. oktober og ser således ud til, at have tilbragt sommeren hos bedsteforældrene, hvor han nok er gået til hånd medens store broderen har været i Fjand at tjene.

I 1855 er de endnu i huset på Klitten og den 74 årige Jens og hans 84 årige hustru Johanne er nu anførte som almisselemmer. Herefter er de på et tidspunkt flyttet til Husby fattighus (ved siden af kirken), da Johanne dør her som almisselem d. 18. marts 1856 og begravet d. 24.

I 1860 finder vi den nu 81 år gamle Jens Christensen Kjærgaard som almisselem hos sønnen Peder Christian og hans familie i Græm By. Kort tid efter folketællingen, d. 1. april afgår Jens ved døden og bliver begravet d. 8. april. Præsten skriver Jens Christensen kaldet Kjærgaard og at han er almisselem og indtinget hos sønnen. Det oplyses at Jens er født i Kirkeby og at han i sin tid har været skipper.

Et langt og begivenhedsrigt liv er afsluttet og grunden lagt for en Kjærgaard slægt, som endnu lever på egnen.

Referencer:

Boysen, E. 2011. Skippere.dk – Danske Skippere, Styrmand og Skibe.

<http://www.skipper.dk/folder/>
Folketællinger og Kirkebøger i afskrift og/eller digitale gengivelser fra henholdsvis

Arkivalieronline: <http://www.sa.dk/ao/> og Dansk Demografisk Database:

<http://www.ddd.dda.dk/>

Klit, N.I. 1992. Husby Klit - En egnsskildring fra gammel tid. Nr. 5, p 63-70

Klit, N.I. 1992. Husby Klit - En egnsskildring fra gammel tid. Nr. 6, p 8

Klit, N.I. 1993. Husby Klit - En egnsskildring fra gammel tid. Nr. 7, p 32-33

Klit, N.I. 1993. Husby Klit - En egnsskildring fra gammel tid. Nr. 8. 44-51

Sandgaard, N. 2007. Wos i a hawbjerre – Beretninger og anekdoter om livet i Husby Vestre Sogn. pp. 308